گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۳۴۶۹۰
جمعه ۲۹ خرداد ۱۴۰۵ ۱۹:۳۵

گردهمایی فعالان سنگ آهن و فولاد در سنگاپور-(بخش نخست)؛

ریوتینتو: شکاف عرضه سنگ آهن به ۶۵۰ میلیون تن خواهد رسید

در گردهمایی صنعت فولاد و سنگ‌آهن سنگاپور در این هفته، اجماع کلی بر این بود که رشد تقاضای فولاد در جنوب و جنوب‌شرق آسیا آن‌قدر قوی خواهد شد که کاهش تولید فولاد در چین و کشورهای غربی را جبران کند و در نتیجه، تقاضای سنگ‌آهن همچنان در سطح بالایی باقی بماند.<;br&#۴۷;><br&#۴۷;

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی معدن سامانه؛ در سال‌های اخیر، خوش‌بینانه‌ترین بخش بازار کالاها مربوط به فلزاتی بوده که در گذار انرژی نقش دارند؛ فلزاتی مانند مس، لیتیوم و عناصر نادر خاکی. اکنون تولیدکنندگان سنگ‌آهن نیز می‌خواهند محصول خود را به این فهرست اضافه کنند.

در گردهمایی صنعت فولاد و سنگ‌آهن سنگاپور در این هفته، اجماع کلی بر این بود که رشد تقاضای فولاد در جنوب و جنوب‌شرق آسیا آن‌قدر قوی خواهد شد که کاهش تولید فولاد در چین و کشورهای غربی را جبران کند و در نتیجه، تقاضای سنگ‌آهن همچنان در سطح بالایی باقی بماند.

البته این خوش‌بینی میان حامیان کاهش انتشار کربن در صنعت فولاد دیده نشد. دلیل آن این است که به‌تدریج روشن شده تولید «فولاد سبز» بسیار پرهزینه‌تر از آن چیزی است که قبلا تصور می‌شد.

بخش عمده خوش‌بینی بازار سنگ‌آهن بر این پیش‌بینی استوار است که هند تولید فولاد خود را از حدود ۱۶۸ میلیون تن به ۴۰۰ میلیون تن تا سال ۲۰۳۵ افزایش خواهد داد.

بر اساس داده های کپلر، هند هم اکنون صادرکننده کوچکی در بازار سنگ‌آهن به شمار می رود و صادرات آن در سال ۲۰۲۵ میلادی، ۲۸.۶۲ میلیون تن در برابر واردات ۱۳.۸۷ میلیون تنی بوده است.

اگر هند بتواند تولید فولاد خود را طی ۱۰ سال آینده بیش از دو برابر کند، احتمالا مجبور خواهد شد واردات سنگ‌آهن را به‌طور چشمگیری افزایش دهد؛ زیرا معادن داخلی این کشور قادر به تامین حجم کافی سنگ‌آهن با عیار بالا نخواهند بود.

انتظار می‌رود، کشورهایی مانند ویتنام، اندونزی و تایلند نیز همزمان با صنعتی شدن اقتصادشان، ظرفیت جدیدی برای تولید فولاد ایجاد کنند و واحدهای جدید به سنگ‌آهن وارداتی وابسته خواهند بود.

«بولد باتار»، مدیر ارشد بازرگانی شرکت ریوتینتو در گردهمایی سنگ‌آهن و فولاد سنگاپور اعلام کرد: تا سال ۲۰۳۵ بازار سنگ‌آهن با کمبود عرضه‌ای معادل ۶۵۰ میلیون تن روبه‌رو خواهد شد.

این برآورد حتی پروژه عظیم سیماندو در گینه را نیز در نظر گرفته است؛ پروژه‌ای که ظرفیت تولید سالانه آن به ۱۲۰ میلیون تن خواهد رسید و در آغاز فعالیت است.

به اعتقاد ریوتینتو، سرعت توسعه معادن جدید برای جبران کاهش تولید معادنی که به پایان عمر خود می‌رسند کافی نخواهد بود.

عامل دیگری که از سودآوری شرکت‌های معدنی حمایت می‌کند این است که بیشتر ظرفیت‌های جدید فولادسازی در آسیا همچنان بر پایه روش سنتی کوره بلند –کنورتر اکسیژنی (BF-BOF) ساخته می‌شود.

این روش از نظر اقتصادی مقرون‌به‌صرفه و اثبات‌شده است، اما به دلیل وابستگی به زغال‌سنگ کک‌شو، یکی از آلاینده‌ترین روش‌ها محسوب می‌شود.